

Comentaris de Silo

Centre de Estudis

Punta de Vacas 2008

Transcripció vídeo complet: **Els Llocs**

Pregunta: Negro... voldria fer-te una pregunta.

Hi ha molta gent, molts amics que coneixem aquest parc i altres parcs en el món similars a aquest; però sabem que aquesta construcció s'ha fet recentment. Podries comentar-nos una mica com va ser l'origen, el desenvolupament de tot això?...

Silo: aquesta construcció, que els pobladors del lloc l'anomenaren l'Ermita, en realitat aquesta construcció és una rèplica. Aquesta la van fer els nostres amics uns quants anys després perquè la construcció original de l'ermita estava passant aquests dos rius cabalosos, en aquest lloc on hi ha un vessant, però després de donar la nostra arenga. L'Arenga del Sofriment i altres en el seu moment el 1969, la van destruir totalment, la van deixar per terra i allà han quedat les runes. Per descomptat es pot visitar però és bastant complicat arribar-hi. A partir de la construcció de l'ermita a la qual es van presentar uns quants amics, on ens vam concentrar en alguna ocasió, on vam tenir oportunitat a més d'escriure unes coses, a partir d'aquell moment comença el desenvolupament d'allò que podríem anomenar els llocs de trobada i d'estudi. Com a lloc d'estudi és una mica complicat però va complir amb aquesta funció sobretot en aquells moments on no es podien fer reunions públiques ni reunions a l'aire lliure... sinó reunions molt restringides i aquí, on vam venir, entre les pedres, vam poder fer-ho. Allà va començar la cosa...

Pregunta: però allà no va acabar, no?

Silo: no, no va acabar la cosa, allà va començar la cosa de les construccions però després dels desastres que ens van fer, ens en vam anar... vam anar al nord d'aquest país, al límit amb Bolívia, a la selva, a un lloc que s'anomena, o s'anomenava, San Pedro de Jujuy... i allà vam fer una gran picada, vam començar a tallar arbres, a tirar-los i va quedar tot més o menys desembarassat, però rodejat per la selva. Allà vam construir una casa, però no ja de pedra com aquesta ermita sinó una casa de troncs d'arbres perquè era un lloc selvàtic. Aquest va ser un dels nostres primers canvis de lloc.

Pregunta: Negro, això va succeir a San Pedro de Jujuy... però es va traslladar a altres llocs...

Silo: clar, ens havien deixat a terra també la casa de troncs... ametrallada. Clar, després que va quedar per terra la casa de troncs, ens en vam anar a un altre lloc també al nord, un lloc conegut com Yala... on vam construir una altra cosa però era ja de fusta i pedra, una casa gran, important i també vam haver d'abandonar el lloc. Llavors vam buscar en el centre del país, perquè ja ens havíem ficat a les muntanyes, havíem anat a la selva, havíem... aleshores vam buscar un lloc pla, en el centre del país, a Córdoba, on vam instal·lar un Centre de Treball. Allà vam poder treballar bastant temps, perquè va poder arribar gent. Va poder arribar gent, vam poder fer intercanvi, vam poder parlar entre nosaltres, comprovar moltes coses que volíem comprovar i això va acabar al final després dels treballs, també va acabar malament. Alguns empresonats, gent deportada, etc.

Comentari: ...sí allà després d'un any, no? Tothom fou empresonat i això va provocar la dispersió a altres punts...

Silo: clar, clar... així que ja no quedava gaire lloc on anar. Podríem haver anat al sud, al pol sud, però es convertia en una cosa una mica complicada. A més a més les dictadures militars ja estaven instal·lades a tota Amèrica. Així com van assassinar gent amiga, gent nostra a La Plata en un lloc proper a Buenos Aires; així com van empresonar nombrosos amics a diferents indrets, així també... a Xile per exemple, van fer els seus veritables camps de concentració i van ficar gent nostra a Pisagua, en el Nord de Xile.

Així que estàvem bastant incòmodes amb la situació i ja vam decidir canviar no sols de lloc geogràfic en un país o en dos països sinó de continent i ens en vam anar d'aquí i vam caure al mar Egeu i allà vam instal·lar, a Corfú, un altre Centre de Treball. En aquest Centre de Treball vam poder treballar sense cap tipus de problema. A més, recordem-ho, estàvem ja prop dels nostres amics d'Europa. En aquelles èpoques els desplaçaments no eren tan fàcils com ara.

Amb aquell Centre de Treball a Corfú, bé, la gent va poder venir de tot arreu d'Europa i allí vam poder fer els nostres progressos fins que allí ja vam acabar els nostres treballs i ens en vam anar cap a altres indrets.

Pregunta: Negro... estem dient que els únics llocs actius eren aquells punts de trobada i retir o hi havia altres coses?

Silo: Hi havia nombrosos llocs que no eren Centres de Treball ni retirs, recorda que hi havia locals de tot tipus, teníem instal·lacions al carrer, fèiem relacions públiques, fèiem activitats polítiques, socials de diferent tipus, però ara estem parlant dels llocs on es feien estudis i es feien treballs i es feien retirs i la gent es capacitava i la gent discutia i la gent entenia. Molta gent participava però més perifèricament en aquestes altres activitats. Vam poder fer moltes coses però necessitàvem donar-li també coordinació a totes les nostres activitats i aquesta coordinació l'assolim posant un centre de coordinació en altres illes, a les Illes Canàries. Llavors vam coordinar diferents activitats des d'allà, però els Centres d'Estudi i els Centres de Treball estaven en una direcció diferent a les coordinacions, a les activitats més superficials però que sens dubte van ser importants i van ser les que van fer conèixer el nostre Moviment.

Comentari: Sembla que aquest desbordament d'activitats de totes maneres els va començar a almar novament... a aquelles "forces obscures", no sé com anomenar-les, sí, sí... "les forces obscures" ja no agredeixen físicament però tenen la seva gent, la seva gent ells els paguen i els instrueixen, allí tenim els formadors d'opinió, els falsificadors d'Internet. Ells no volen que se sàpiguen les nostres coses, deformen les nostres activitats, ens impedeixen fer circular informació correcta, prohibeixen els nostres llibres, no volen que es llegeixin els nostres llibres... i que no se sàpiga... que no se sàpiga, aquest és el tema... és una consigna, com si tinguessin una consigna que no se sàpiga i si se sap, que se sàpiga deformat. Això explica la desinformació que hi ha al voltant nostre, la gran desinformació, que hi ha al voltant de tot el que fem, em sembla...

Silo: En matèria de desinformació i de tot aquest tipus de coses després que va desaparèixer l'agressió física sobre tot a l'Amèrica Llatina, hi va haver petites agressions però sense rellevància... ens van cremar, ens van incendiar dos locals a França, ens van trencar els vidres de molts locals a Espanya, a Alemanya...

Comentari: ... a Egipte.

Silo: No, a Egipte va ser ara, més recentment ja... una agressió a través dels mitjans de premsa i de tot allò, però com dic, no hi hagué, que jo sàpiga, agressions físiques tan diverses com les d'aquell moment.

De manera que així va anar continuant aquest assumpte de les agressions, i d'altres formes de moure's, que era moure's amb el "que no se sàpiga" i amb l'ocultament i la liquidació de llibres, en fi...

... i així vam anar passant de lloc en lloc, saltant com a puses de lloc en lloc, perquè no hi havia altre remei i es va començar amb construccions més estables en diferents parts del món.

Es va començar amb construccions a les quals hem anomenat Parcs, Sales, Saletes, llocs de reunió de Comunitats del Missatge. Poc a poc es van anar erigint en diferents punts aquelles construccions més definitives.

Allà també es van començar a fer o es van continuar fent estudis que havien quedat una mica interromputs en altres moments.

Allà està el germen d'allò que anomenem els Treballs d'Escola, que són treballs sumament complicats, elaborats, molt elaborats, però aquests llocs que ja s'han començat a habilitar des de fa uns quatre anys, segueixen endavant i ja no s'aturen perquè estan a tota Amèrica Llatina, a Amèrica del Nord, a Europa, a Àsia, a Àfrica i no podem dir que hi hagi llocs encara a Oceania i aquests punts... però la cosa va.

I així va ser com va arribar al moment actual, no hem arribat al moment futur encara... però hi arribarem.

Transcripció de Andrés K.